

fi tibia canentem quempiam audierint, tibiæ cantu magis, quàm præfente operatione oblectati. voluptas igitur quæ ex tibiæ cantu prouenit, operationem circa orationem corrumpit. Id in cæteris quoque vfu venit, cum circa duo simul operatur quispiam: quæ enim est iucundior operatio, alteram exirudit: atque eo magis, quo in voluptate longius excelluerit: adeo vt ex altera operetur nihil. Atque idcirco fit, vt cum aliqua re vehementer gaudemus, aliud quid non admodum agamus: cumque aliis leuiter oblectamur, alia faciamus; vt, in theatris bellaria esistant: id tunc maximè faciunt, cum viles certatores sunt. Quoniam autem propria voluptas exactè absoluit operationes, diuturniorisque & meliores reddit: alienæ verò labefactant, ac perdunt: longè eas inter se distare manifestum est. Ferè enim alienæ voluptates id faciunt quod proprij dolores. proprij enim dolores operationes corrumpunt. verbi causa, si alicui vel scribere iniucundum est & molestum, vel ratiocinari, cum dolorem afferat operatio, fit, vt is neque scribat, neque ratiocinetur. Ex propriis igitur voluptatibus, & doloribus contrarij circa operationes cõtinuit. propriæ autè sunt voluptates, quæ ex operatione aliqua per se existunt. alienæ verò aliæ appellantur, propterea quòd simile quid efficiant, quod dolor. corrumpunt enim: veruntamen non simili modo. At verò cum operationes probitate & prauitate differant: & aliæ ex ipsis expetendæ sint: aliæ fugiendæ: aliæ neutrae: simili modo voluptates etiam sese habent: in vnaquaque enim operatione propria voluptas existit: in bona honesta, in praua improba. Nam & cupiditates honestorum laudabiles, turpium vituperabiles sunt. Affiniores autem operationibus sunt voluptates quæ in ipsis existunt, quàm appetitiones. hæ enim & temporibus & natura distinctæ sunt: illæ adeo annexæ operationibus sunt, adeoque ab ipsis distinctæ, vt an idem cum voluptate operatio sit, ambiguum esse videtur. Neque tamen voluptatem esse mentem, aut sensum putandum est: est enim absurdum, sed quia non separantur, esse idem quibusdam videntur. sicut igitur operationes, ita quoque diuersæ voluptates sunt. Visus autem à tactu puritate differt: & auditus & olfactus à gustatu, simili modo quoque differunt voluptates: atque ex his illæ quæ circa mentem existunt: & vitæ, à se mutuo. Esse verò vnicuique animali

A *ἂν κατακούσωσιν ἀλλήλους, καὶ ἄλλων χαίροντες ἀλλήλικῆ, τῆς περισσοῦς ἐνεργείας. ἢ καὶ τῶν ἀλλήλικῶν οὐκ ἦδον, τῶν περὶ τὸν λόγον ἐνεργῶν φέρεται. ὁμοίως δὲ πᾶσι καὶ ὅτι ἦν ἄλλων συμβαίνει, ὅταν αἴμα περὶ δύο ἐνεργῆ. ἢ γὰρ ἡ δὴν τῶν ἐτέρων ἐκκαρμῆς καὶ ἐὰν πολὺ διαφέρῃ καὶ τῶν ἡδονῶν, μέλλον, ὡς μὴ δὲ ἐνεργεῖν καὶ τῶν ἐτέρων· διὸ χαίροντες ὅταν οὐκ ἀπόρρα, οὐ παύσιν δρῶντων ἐπιτρον, καὶ ἄλλα ποιούμεν, ἄλλοις ἡρέμει ἀρρασκόμενοι, ὅσον καὶ ἐν τοῖς θεάτροις οἱ τραγικιστίζοντες, ὅταν φαύλοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ὦσι, τότε μέλλεται αὐτὸ δρῶσιν· ἐπεὶ δὲ, ἢ μὴ οὐκ αἰεὶ ἡδονὴ ἐξακριβοῦται τὰς ἐνεργείας, καὶ χρονωτέρας καὶ βελτίους ποιεῖ· αἰ δὲ ἄλλότεια λυσιμῶνται, δηλον ὡς πολὺ διεστῶσι· χροδὸν γὰρ αἰ ἀλλότεια ἡδονῶν παρουσιάζονται αἰ οὐκ αἰεὶ λυσιμῶν φερέονται γὰρ τὰς ἐνεργείας αἰ οὐκ αἰεὶ λυσιμῶν, ὅσον εἴτε τοῦ γράφειν αἰ ἡδονὴ καὶ ὅτι λυσιμῶν, ἢ τοῦ λογίζεσθαι, ὁ μὲν, οὐ γὰρ αἰεὶ δὲ, οὐκ λογίζεσθαι, λυσιμῶν οὐσίς τῆς ἐνεργείας. συμβαίνει δὲ περὶ τὰς ἐνεργείας πρῶτα πρὸν δὲ τῶν οὐκ αἰεὶ ἡδονῶν καὶ λυσιμῶν οὐκ αἰεὶ δὲ, ὅτι τῆ ἐνεργείας καὶ αὐτῶν γινόμεναι, αἰ δὲ ἄλλότεια ἡδονῶν, εἴρηται, ὅτι περισπλήσόν τι τῆ λυσιμῶν ποιοῦσι· φερέονται γὰρ, πλὴν οὐκ ὁμοίως. διαφορῶσιν ἢ τῶν ἐνεργῶν ὅτι οὐκ αἰεὶ καὶ φαυλότι, καὶ τῶν μὲν, αἰεὶ τῶν οὐκ αἰεὶ ἢ, φερεται τῶν ἢ δὲ, οὐδὲ τέρων, ὁμοίως ἔχουσι καὶ αἰ ἡδονῶν· καὶ δὲ ἐκείσιν γὰρ ἐνεργῶν οὐκ αἰεὶ ἡδονῶν ὄντων. ἢ μὲν οὐκ αἰεὶ τῆ ἀποσπασθῆ οὐκ αἰεὶ, ὅτι οὐκ αἰεὶ τῆ φαυλῆ, μοχθηρῶν καὶ γὰρ αἰ ὅτι θυμῶν, τῶν μὲν καὶ ἄλλων, ἐπαίνοται· τῶν δὲ αἰεὶ ἢ, καὶ τῶν οὐκ αἰεὶ τῶν δὲ τῶν ἐνεργείας αἰ ἐν αὐτῶν ἡδονῶν, τῶν ὀρέξων· αἰ μὲν γὰρ, διακριτικῶν εἰσι καὶ τοῖς χρόνοις, καὶ τῆ φύσει αἰ δὲ, ἀμείγρους τῶν ἐνεργείας, καὶ ἀδίδουσι οὕτως, ὡς εἶναι ἀμείγρησθαι, εἰ ταῦτα ὄντων ἢ ἐνεργῶν τῆ ἡδονῆ. οὐ μὲν ὅμοια γὰρ ἡδονῆ διανοῦται, οὐδὲ αἰεὶ ὅμοια, αἰεὶ τῶν γὰρ ἄλλὰ διατὸ μὴ χαλεπῶτα, φαίνεται ταῦτον πρῶτον. ὡς πρῶτον οὐκ αἰ ἐνεργῶν ἐπιτρον, καὶ αἰ ἡδονῶν, διαφέρει δὲ ἢ ὅμοια αἰεὶ καὶ διακριτικῶν, καὶ ἀνοῦ καὶ ὅταν οὐκ αἰεὶ τῶν ὁμοίως δὲ διαφερέται καὶ αἰ ἡδονῶν, καὶ τούτων αἰ περὶ τῶν διανοῦται, καὶ ἐκείσιν ἢ ὅμοια δὲ ἢ ὅμοια γὰρ ὡς*

καὶ